

[Baunsgaard.]

varetages på betryggende måde ved ensidig dansk tilslutning til fællesmarkedet, ligesom det ikke har ændret noget ved det forhold, at vore altdominerende industriinteresser ligger uden for fællesmarkedet. Til dem, der er så sikre på, at vi kan gavne landbrugsinteresserne ved en tilslutning til fællesmarkedet, fordi England efter deres opfattelse ikke vil reagere over for den danske landbrugsekspert, selv om vi går ind alene, er der vist grund til at understrege, at det engelske skridt, der har skabt EFTA-krisen, ikke ligefrem synes at understrege, at England er fremmed over for at foretage sig isolerede skridt til varetagelse af egne interesser. Hertil kommer så, at den øjeblikkelige uro inden for fællesmarkedet heller ikke kan øge tilliden til fællesmarkedet og øge tilliden til, at man dér vil vise hensyn over for særlige landbrugsproblemer i et enkelt lille medlemsland.

Tiden er ikke inde til overlede danske beslutninger, men derimod til en nøgtern vurdering af politiske forpligtelser og økonomiske interesser. Udenrigsministeren har udtrykt det på den måde, at alting flyder i den europæiske markedssituation i øjeblikket. Det er ikke nok for Danmark blot at flyde med, så lidt som det er tilstrækkeligt at kaste sig på hovedet ud i eksperimenter.

Aksel Larsen: Jeg takker de forespørgende partier for deres hurtige initiativ, som har medført, at vi allerede nu har en folketingsdebat om de problemer, der har rejst sig på grund af Englands skridt. Jeg vil på den anden side have lov at sige, at jeg er ikke helt sikker på, at det bør danne skole; jeg mener, det behøver ikke at være sådan, at hver gang der indtræffer noget lignende, skal der startes en slags kapløb herinde om, hvem der nu kan komme først med på en eller anden måde at melde sig med initiativ til at få sagen til debat. Vi har dog tidligere i markedsspørgsmål kunnet enes om, hvornår vi skulle have sådanne debatter, og kunnet enes om at stille forespørgslen, og jeg er sikker på, at det kunne vi også være blevet enige om denne gang. Jeg regner virkelig med, at alle partier i denne sal og også regeringen ønskede snarest muligt efter Englands skridt at få en folketingsdebat om regeringens stilling til mar-

kedsproblemerne, og at folketinget ville ønske at få de oplysninger, regeringen måtte være i stand til at give; men det skulle altså ikke så være, og jeg ved ikke, om dette indvarsler en ny politik eller en ny taktik fra venstres og de konservatives side. Det kan selvfølgelig være, men det kan også være, at det, det hele drejer sig om, er, at de blot ikke er kommet ud af valgkampens atmosfære endnu; der er andre ting, der tyder på det.

Jeg har i Næstved Tidende fundet et referat af en tale, det ærede medlem hr. Erik Eriksen har holdt på det jyske venstres årsmøde den 7. november. I denne tale har det ærede medlem hr. Erik Eriksen — hvis jeg kan regne med Næstved Tidende — udtalt sig om venstres stilling til de europæiske markedsdannelse på en måde, som i hvert fald harmonerer med, hvad venstre gik ud i valgkampen med, men som jeg ærlig talt troede de var holdt op at agitere med. Jeg vil gerne have lov at bringe et kort citat af denne tale. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen skal ifølge Næstved Tidende for 7. november 1964 have sagt følgende:

„Dansk landbrug er takket være landets officielle markedspolitik holdt uden for en normal indtjening. Det pålægger samfundet forpligtelser i retning af økonomisk rimelighed og anstændighed over for de grupper, der har måttet betale prisen.“

Jeg kan faktisk ikke forstå dette anderledes, end at det er en kærlighedserklæring til fællesmarkedet, et krav om, at Danmark bør derind snarest muligt, en bebrejdelse mod de andre partier i folketinget, fordi Danmark ikke er kommet derind, og et krav om erstatning til dansk landbrug, fordi dansk landbrug ikke er kommet ind i fællesmarkedet. Det sidste er, synes jeg, lige så mærkværdigt som dengang, da det ærede medlem hr. Anders Andersen krævede erstatning til dansk landbrug med den begrundelse, at dansk landbrugs økonomiske situation var blevet betydelig forbedret på et år.

Jeg tror, at dansk landbrug burde takke fællesmarkedsmodstanderne på sine grædende knæ, fordi Danmark ikke er kommet ind i fællesmarkedet. Jeg vil naturligvis ikke vende det om og forlange, at dansk landbrug skal betale erstatning til det øvrige samfund, fordi det blev reddet fra